

MARCIN KALINOWSKI

SPREAD WALUTOWY JAKO ELEMENT RYZYKA WALUTOWEGO KREDYTOBIORCÓW W POLSCE

Wprowadzenie

Okolo 60% wszystkich kredytów hipotecznych w Polsce udzielonych jest w walucie szwajcarskiej¹. Zawirowania na rynku walutowym, z jakimi mieliśmy do czynienia w 2010 roku skutkują potencjalnymi problemami w spłacie zobowiązań wobec banków. W chwili obecnej banki w sposób dowolny kształtują politykę cenową dotyczącą walut, prowadzącą się do regulacji wielkości spreadów walutowych.

Spready walutowe stanowią z jednej strony element zwiększający poziom ryzyka walutowego kredytobiorcy. Z drugiej strony banki w okresie braku stabilności na rynku walutowym szacują dodatkowe ryzyko związane z kredytami walutowymi i próbują wypracować zyski na pokrycie ew. strat związanych z niespłacanymi kredytami walutowymi. Należy zadać sobie jedynie pytanie o przejrzystość prezentowanych przez banki kosztów kredytów walutowych oraz świadomość klientów, zaciągających zobowiązania w walucie obcej, na temat spreadów walutowych.

Celem artykułu jest analiza bieżącej sytuacji dotyczącej spreadów walutowych na rynku kredytów walutowych w Polsce oraz ocena możliwości dokonania skutecznych zmian w tym zakresie. Na chwilę obecną Komisja Nadzoru Finansowego oraz Ministerstwo Gospodarki bezskutecznie próbują zmusić banki do ograniczenia spreadów walutowych. Czy nowa inicjatywa Ministerstwa Gospodarki polegająca na zmianie ustawy Prawo bankowe doprowadzi do rozwiązania problemu wysokich spreadów walutowych w bankach w Polsce? Czy spready walutowe w Polsce są faktycznie problemem?

Ryzyko walutowe jako element kredytu walutowego

Wraz z liberalizacją systemów walutowych zmniejsza się możliwość przewidywania kursu walutowego. Brak możliwości oszacowania przyszłego kursu walutowego prowadzi do powstania ryzyka walutowego. W sytuacji kredytobiorców zaciągających kredyty denominowane lub indeksowane w walutach obcych, oznacza to zwiększenie niepewności co do wysokości zobowiązań wobec banku.

¹ R. Grzyb: *Banki wysoko windują spready*, „Gazeta Prawna” 2010, nr 251, s. A13.

Ryzyko walutowe, podobnie jak inne rodzaje ryzyka, definiowane są w różny sposób. Ireneusz Wojciechowski opisuje ten rodzaj ryzyka jako możliwość poniesienia strat związanych ze zmianami kursów walut². Nieco inaczej ryzyko walutowe definiuje Dominic Bennett, pisząc, że jest to bieżąca pozycja lub pozycja przyszłych okresów bądź też przewidywany przyszły składnik aktywów lub pasywów, denominowany w walucie obcej, który – czy to z przyczyn handlowych (rachunek zysków i strat), czy też bilansowych – musi być przeliczony na inną walutę według kursu, który jeszcze nie został określony³. Według Bennetta ekspozycja na ryzyko obejmuje zatem:

- pozycje bilansu denominowane w obcych walutach,
- rzeczywiste, fizyczne zakupy oraz sprzedaż dóbr i usług, które nie zostały jeszcze zafakturowane,
- transakcje kupna i sprzedaży przyszłych okresów, jak np. długoterminowe kontrakty na nabycie środków trwałych,
- rachunki i płatności denominowane w walutach obcych, które pojawią się, jeżeli dojdzie do przewidywanej działalności handlowej.

Bardzo trafną, choć ograniczoną tylko do instytucji finansowych, definicję ryzyka walutowego przedstawia Dariusz Lewandowski. Opisuje ten rodzaj ryzyka jako ryzyko poniesienia straty z tytułu posiadania przez bank otwartej, niezabezpieczonej pozycji walutowej na skutek niekorzystnego ruchu kursów walutowych⁴.

Ryzyko walutowe można zdefiniować jako potencjalne zmiany dochodu, spowodowane nieoczekiwanymi zmianami kursu waluty obcej⁵. Zgodnie z definicją ryzyka, powyższy opis nie zawęża zmian dochodu tylko do ujemnych i obejmuje zakresem występowania wszystkie przedsiębiorstwa i osoby fizyczne, a nie tylko instytucje finansowe.

Ryzyko walutowe jest pojęciem złożonym. Istnieją różne podziały ryzyka walutowego. Według jednego z nich ryzyko walutowe dzielimy na⁶:

- ryzyko transakcyjne (ang. *transaction risk*),
- ryzyko ekonomiczne (ang. *economic risk*),
- ryzyko przeliczeniowe (ang. *translation risk*).

Cechą wspólną wszystkich trzech przedstawionych rodzajów ryzyka jest fakt, że wynikają one z nieoczekiwanych zmian kursu walutowego. Istotą ryzyka walutowego jest zmiana dochodu spowodowana nieoczekiwaną zmianą kursu walutowego. Nie ma znaczenia, czy zmiana ta spowoduje zmniejszenie czy też zwiększenie dochodu. Jakakolwiek nie-

² I. Wojciechowski: *Opcje na wybrane instrumenty finansowe jako narzędzie ograniczające ryzyko*, Kantor Wydawniczy Zakamycze, Zakamycze 1999, s. 31.

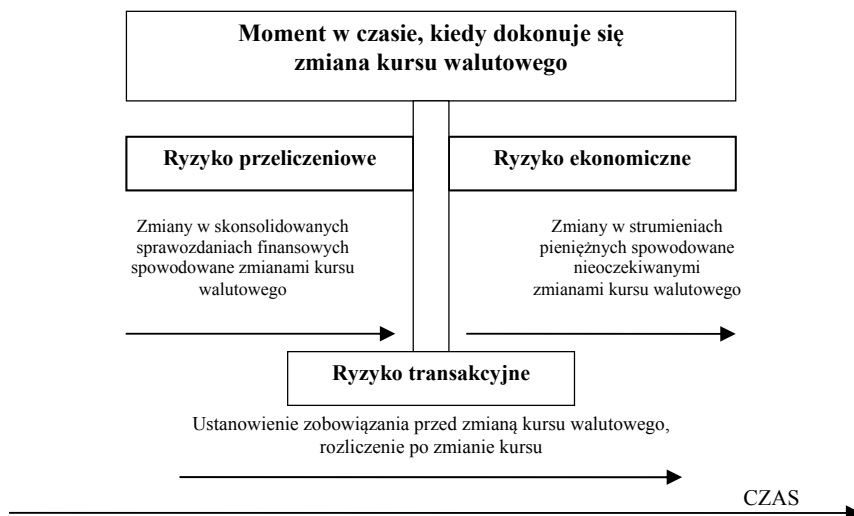
³ D. Bennett: *Ryzyko walutowe – instrumenty i strategie zabezpieczające*, Wydawnictwo ABC, Warszawa 2000, s. 28.

⁴ D. Lewandowski: *Analiza ryzyka walutowego*, Olympus, Warszawa 1993, s. 108.

⁵ M. Kalinowski: *Zarządzanie ryzykiem walutowym w przedsiębiorstwie*, CeDeWu, Warszawa 2007, s. 24.

⁶ T.T. Kaczmarek: *Zarządzanie ryzykiem handlowym i finansowym*, ODDK, Gdańsk 1999, s. 30–33.

dająca się wcześniej przewidzieć zmiana finansowa spowodowana zmianą kursów walutowych, będzie zatem rozumiana jako ryzyko walutowe.

Rys. 1. Zależność czasowa ryzyka transakcyjnego, ekonomicznego i przeliczeniowego

Źródło: opracowanie własne na podstawie: D.K. Eiterman, A. Stonehill: *Multinational Business Finance*, Reading, Massachusetts 1989, s. 173.

W przypadku kredytobiorców zaciągających zobowiązania w walutach obcych można mówić o ryzyku transakcyjnym. Raty kredytów denominowanych w walutach obcych zależą jednak nie tylko od zmian cen na rynku walutowym. Istotny wpływ na wysokość zobowiązań ma kurs ustalany przez bank udzielający kredytu. Banki w Polsce mają w tym względzie pełną dowolność, co naraża kredytobiorców na dodatkowe ryzyko. Ryzyko objawia się w różnicy pomiędzy kursami kupna i sprzedaży waluty w banku zwanej spreadem.

Spready na rynku walutowym w Polsce

Spread walutowy to różnica pomiędzy kursem kupna i kursem sprzedaży walut⁷. Jest to zatem wynagrodzenie dla instytucji pośredniczącej w wymianie walut. W warunkach rozszerzającej się strefy obowiązywania wspólnej waluty euro zagadnienie spreadu jest w Europie coraz mniej istotne. W Polsce jednak zagadnienie spreadu walutowego nabiera w ostatnim czasie coraz większego znaczenia. Spread bowiem stał się dla banków

⁷ J. Downes, J.E. Goodman: *Dictionary of Finance and Investment Terms*, Eight Edition, New York 2010, s. 63.

elementem dodatkowego zarobku przy obsłudze kredytów hipotecznych denominowanych i indeksowanych w walutach obcych. Kwestia ta dotyczy kursów wewnętrznych stosowanych w bankach przy przeliczaniu wartości kredytów i rat kapitałowo-odsetkowych. Banki w Polsce nie mają żadnych ograniczeń przy ustalaniu tych kursów, a w zasadniczy sposób wpływają one na wysokość rat płaconych przez kredytobiorców. Można powiedzieć, że spread jest elementem wpływającym na ryzyko walutowe kredytobiorcy przy kredytach walutowych.

Spready walutowe budzą w Polsce wiele kontrowersji. Kryzys finansowy zapoczątkowany w 2008 roku zmniejszył zaufanie do instytucji finansowych na całym świecie, w tym również w Polsce. Z drugiej strony instytucje finansowe wobec pogarszającej się sytuacji na rynku finansowym zaczęły poszukiwać nowych źródeł zarobku. Nowym sposobem zarobku, niezbyt wyraźnie widocznym dla klientów banków, stały się spready walutowe. Kredytobiorcy skuszeni niższym oprocentowaniem kredytów walutowych w stosunku do złotego, często nie zdają sobie sprawy z dodatkowych kosztów ponoszonych przez nich przy zaciąganiu kredytu denominowanego lub indeksowanego w walucie obcej. W bankach w Polsce wielkość spreadów walutowych w bankach jest zróżnicowana. Nie ma żadnych regulacji dotyczących wysokości spreadów walutowych stosowanych przez banki. Wysokość spreadów walutowych w EUR, CHF i USD w bankach w Polsce w 2011 roku zostały zaprezentowane w tabeli 1.

Bankiem, w którym jest najwyższy poziom spreadu walutowego jest Getin Noble Bank. W banku tym różnica pomiędzy kursem kupna a kursem sprzedaży przedstawionych walut wynosi w każdym przypadku ponad 10%. W przypadku waluty szwajcarskiej spread w tym banku wynosi niemal 14%. Oznacza to nominalną różnicę pomiędzy kursem kupna i sprzedaży CHF na poziomie 42 groszy. Bankami o relatywnie wysokiej marży kuru walutowego są również Polbank EFG, DnB Nord i Deutsche Bank. Spready walutowe w tych bankach przekraczają 8,5% choć w przypadku Deutsche Banku dotyczy to jedynie CHF.

Najniższe różnice w cenach kupna-sprzedaży walut występują w Citi Handlowym (jedynie dla CHF – 3,05%), Invest-Banku (3,82– 4,6%) i Meritum Banku (4,29–6,19%). Banki te jednak nie oferują lub oferują w niewielkim zakresie kredyty walutowe. Wśród banków oferujących kredyty walutowe najniższe spready są oferowane przez banki PKO BP i Pekao SA. Dla porównania należy wspomnieć, iż spread walutowy Narodowego Banku Polskiego wynosi ok. 2%.

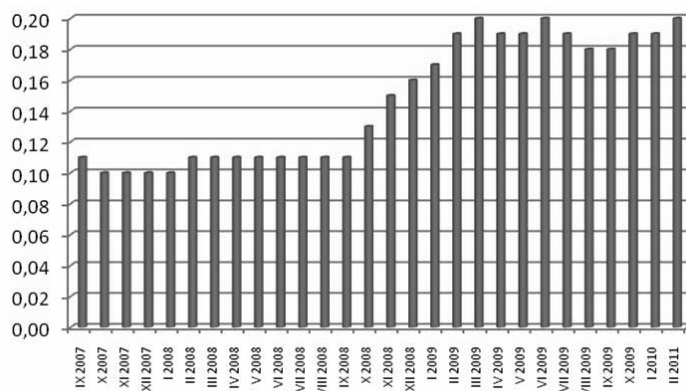
Zwiększenie spreadów walutowych w Polsce jest związane z kryzysem na rynkach finansowych. Gwałtowny skok marż kursów walutowych nastąpił w drugiej połowie 2008 roku. Wartość nominalna spreadów na franka szwajcarskiego zwiększyła się w okresie od września 2008 roku do marca 2009 roku o niemal dokładnie 100% (z 0,11 PLN do 0,19 PLN) przy jednoczesnej zmianie kursu CHF o ok. 50% (z 2,10 do 3,20). Wysokie spready sięgające niekiedy 0,40 PLN na 1 CHF są obserwowane do chwili obecnej (styczeń 2011).

Tabela 1

Spready walutowe w bankach w Polsce w ujęciu procentowym (z dnia 8.02.2011 r.)

Bank	Spread x/PLN (%)		
	EUR	CHF	USD
Alior Bank	5,61	5,65	5,65
Allianz Bank	6,18	6,18	6,18
Bank Pocztowy	5,13	6,19	5,13
BGŻ	4,81	6,66	4,81
BNP Paribas Fortis	7,79	7,79	7,79
BOŚ	7,36	7,39	6,02
BPH	6,14	6,25	6,14
BPS	4,97	6,16	4,98
BZ WBK	5,55	5,55	5,55
Citi Handlowy	8,34	3,05	8,33
Deutsche Bank	7,25	9,97	7,25
DnB Nord	8,60	8,60	5,97
Eurobank	–	6,99	–
FM Bank	6,00	–	6,00
Getin Noble Bank	10,64	13,90	11,64
ING Bank Śląski	6,19	6,19	6,19
Invest-Bank	3,82	–	4,60
Kredyt Bank	6,42	6,96	6,40
Lukas Bank	5,57	5,57	5,57
mBank	5,13	6,19	5,13
Meritum Bank	4,29	6,19	4,31
Millennium Bank	4,92	6,35	4,92
MultiBank	5,13	6,19	5,13
Nordea Bank	6,72	7,81	6,40
Pekao	5,24	5,27	5,28
PKO BP	5,13	5,76	5,13
Polbank EFG	9,85	9,95	9,85
Raiffeisen Bank	6,42	6,43	6,43
Toyota Bank	8,33	–	–
ŚREDNIA	6,34	6,89	6,18

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych – Comperia.pl.

Rys. 2. Spread dla CHF w okresie wrzesień 2007 – luty 2011 w PLN

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych – Comperia.pl.

Regulacje nadzoru finansowego dotyczące spreadów walutowych w Polsce

Sprawa spreadów walutowych od jakiegoś czasu budzi w Polsce pewne kontrowersje. Minister Gospodarki oraz Komisja Nadzoru Finansowego przypominają od czasu do czasu o temacie spreadów walutowych, przedstawiając kolejne pomysły uregulowania kwestii stosowanych przez banki kursów walutowych.

Rekomendacja S(II)⁸

W dniu 17 grudnia 2008 roku Komisja Nadzoru Finansowego przyjęła Rekomendację S (II) “dotyczącą dobrych praktyk w zakresie ekspozycji kredytowych zabezpieczonych hipotecznie”. Rekomendacja ta powinna mieć zastosowanie w każdym przypadku, gdy zabezpieczeniem kredytu jest hipoteka.

W rekomendacji zawarto zalecenia dotyczące informowania klientów zaciągających kredyty walutowe lub indeksowane do waluty obcej o spreadzie walutowym. Zapis ten pozwala mieć nadzieję, że kredytobiorcy będą mieli świadomość istnienia dodatkowego kosztu kredytu w postaci spradu walutowego.

Biorąc pod uwagę problematykę spreadów, w Rekomendacji S (II) należy wskazać na punkt 5.2.4. tego dokumentu. Zapis tego punktu wskazuje, że na wniosek klienta bank powinien dokonać zmiany sposobu spłaty kredytu indeksowanego do waluty tak, aby klient mógł go spłacać w walucie indeksacyjnej. Klient zgodnie z tymi regulacjami może dokonywać spłat raty kredytu w walucie w którym został udzielony lub do której jest indeksowany

⁸ Uchwała z dn. 17.12.2008 r. nr 391/2008 Komisji Nadzoru Finansowego w sprawie wydania Rekomendacji S (II) dotyczącej dobrych praktyk w zakresie ekspozycji kredytowych zabezpieczonych hipotecznie, Dz.Urz. KNF nr 8, poz. 45.

kredyt. Możliwość zmiany waluty spłaty kredytu może ograniczać ryzyko walutowe w części za którą odpowiedzialny jest zbyt wygórowany spread. Nie oznacza to jednak eliminacji spreadu, a możliwość minimalizacji. Walutę niezbędną do spłaty raty należy bowiem nabyć na wolnym rynku, a w każdej instytucji pośredniczącej w obrocie walut występuje różnica kursów pomiędzy kursem kupna a kursem sprzedaży.

Niebezpieczeństwem dla kredytobiorcy decydującego się na zmianę waluty spłaty kredytu zgodnie z Rekomendacją S (II) może okazać się problem dostępności waluty. Sytuacja taka miała miejsce z CHF w okresie kryzysu finansowego. Ponadto zakup waluty jest czynnością dodatkowo absorbującą czas kredytobiorcy. Może właśnie dlatego z możliwości zmiany waluty spłaty kredytu walutowego skorzystało do chwili obecnej (luty 2011 r.) niewiele osób. Z szacunków wynika, że jest to maksymalnie kilka procent kredytobiorców mających taką możliwość⁹.

Elementem zniechęcającym do skorzystania z możliwości zmiany waluty spłaty kredytu zgodnie z zapisami Rekomendacji S (II) jest fakt, że zmiana sposobu spłaty kredytu dotyczyła wszystkich rat od daty zmiany umowy. Może to oznaczać, że zmiana sposobu spłaty może być dokonana **jedynie raz w trakcie trwania umowy**.

Kolejnym problemem przy implementacji zapisów dotyczących zmiany waluty spłaty kredytu mogą być dodatkowe opłaty stosowane przez banki za przygotowanie aneksu do umowy. W części banków opłaty te są określone nominalnie i wynoszą od 50 zł do 500 zł. W niektórych bankach koszty te określone są procentowo i sięgają 0,25% wartości pozostałego do spłaty kredytu, co w przypadku kredytu o wartości 300 000 zł. stanowi 750 zł. Oczywiście korzyści wynikające z takiej zmiany są ostatecznie wielokrotnie wyższe, ale bariera dokonania zmiany skutecznie odstrasza kredytobiorców przed jej dokonaniem.

Rekomendacja T¹⁰

W lutym 2010 roku Komisja Nadzoru Finansowego wydała Rekomendację T, która dotyczy dobrych praktyk w zakresie zarządzania ryzykiem detalicznych ekspozycji kredytowych. Rekomendacja T w mniejszym stopniu niż rekomendacja S(II) modyfikuje kwestię spreadów walutowych w odniesieniu do kredytów. Rekomendacja T zwraca uwagę w punkcie 24.2., iż w przypadku umów dotyczących walutowych ekspozycji kredytowych indeksowanych kursem waluty obcej istnieje konieczność poinformowania kredytobiorcy o wpływie zmiany spreadu walutowego na wyrażoną w złotych wysokość kredytu i rat kapitałowo-odsetkowych.

Najistotniejszą zmianą w zakresie spreadów walutowych wprowadzoną przez Rekomendację T jest zapis ujęty w punkcie 24.4. We wspomnianym punkcie KNF wskazuje, iż w przypadku kredytu indeksowanego kursem waluty obcej bank powinien, na życzenie

⁹ M. Krasoń: *Bnaki nie straciły na rekomendacji S II*, www.openfinance.pl, 2010.

¹⁰ Uchwała z dn. 23.02.2010 r. nr 52/2010 Komisji Nadzoru Finansowego w sprawie wydania Rekomendacji T dotyczącej dobrych praktyk w zakresie zarządzania ryzykiem detalicznych ekspozycji kredytowych, Dz.Urz. KNF nr 2, poz. 12.

klienta umożliwić i zagwarantować w umowie możliwość uruchomienia i spłaty kredytu w walucie do jakiej jest indeksowany. Ponadto bank nie może wprowadzać warunków oraz obowiązku ponoszenia kosztów, które mogłyby utrudnić klientowi skorzystanie z takiej możliwości.

Propozycja Ministerstwa Gospodarki dotycząca zmiany ustawy Prawo bankowe

Do sprawy spreadów walutowych w Polsce włączyło się w ostatnim czasie Ministerstwo Gospodarki. Organ ten zauważając problem nadmiernych kosztów związanych ze spreadami walutowymi i niezadowalającą skuteczność wprowadzenia Rekomendacji S(II) i Rekomendacji T postanowił przygotować propozycję nowelizacji ustawy Prawo bankowe modyfikującą zasady spłaty kredytów walutowych.

Ministerstwo Gospodarki chce wprowadzić przejrzyste zasady spłaty rat kredytów walutowych. Proponowane zmiany przepisów mają ochronić kredytobiorców przed ponoszeniem nadmiernych kosztów wynikających ze spreadów przy spłacie rat kapitałowo-odsetkowych kredytów denominowanych lub indeksowanych w walutach obcych. Nowe przepisy umożliwią także spłatę rat przy pomocy waluty pozyskanej przez kredytobiorcę z dowolnego źródła¹¹.

Ministerstwo chce ograniczyć możliwość dowolnego kształtowania przez banki poziomu spreadu. Ma to zwiększyć przejrzystość zasad spłaty kredytu i ułatwić porównywanie kosztów kredytów hipotecznych denominowanych lub indeksowanych w walutach obcych.

Propozycją Ministerstwa gospodarki jest likwidacja spreadu walutowego w walutowych kredytach hipotecznych poprzez zastosowanie kursu średniego Narodowego Banku Polskiego do przeliczania kredytu, jak i rat kapitałowo-odsetkowych.

Propozycje Ministerstwa Gospodarki mają przyczynić się do zwiększenia konkurencji w sektorze bankowym, poprzez zwiększenie transparentności ofert poszczególnych banków.

W ocenie Ministerstwa, zastosowanie średniego kursu NBP do przeliczania rat kredytu w umowach zawartych (w odniesieniu do ich niewykonanej części) nie spowoduje negatywnych konsekwencji dla sektora bankowego. Według opinii Ministerstwa poziom rentowności poszczególnych produktów bankowych określają odsetki (marże) i prowizje, których projektowana regulacja nie dotyczy. Z szacunków MG (na podstawie danych GUS) wynika, że spready to ok. 0,5% ich rocznych przychodów¹².

Resort gospodarki planuje nowelizację ustawy Prawo bankowe poprzez dodanie art. 75 b i c oraz przepisów przejściowych.

Zgodnie z art. 75 b, „w przypadku kredytu zabezpieczonego hipotecznie udzielonego w walucie obcej, denominowanego lub indeksowanego do waluty obcej, do przeliczenia

¹¹ *Spread – kosztowny dodatek do hipoteki*, Ministerstwo Gospodarki, www.mg.gov.pl/node/12722.

¹² *Ibidem*.

spląty rat kredytu, jego części lub całości, stosuje się średni kurs Narodowego Banku Polskiego z dnia poprzedzającego dzień spląty. Do przeliczenia wypłaty transzy lub całości kredytu stosuje się kurs średni Narodowego Banku Polskiego z dnia poprzedzającego wypłatę”.

Z kolei na mocy art. 75 c „splata rat kredytu zabezpieczonego hipotecznie, udzielonego w walucie obcej, denominowanego lub indeksowanego do waluty obcej, jego części lub całości, może być dokonywana w tej walucie. W takim przypadku nie stosuje się art. 75 b.” Natomiast w przepisach przejściowych proponuje się dodanie zapisu, zgodnie z którym art. 75 b i 75 c mają zastosowanie również do umów zawartych, a nie wykonanych w dniu wejścia w życie niniejszej nowelizacji.

Podsumowanie

Spready w sposób jednoznaczny wpływają na poziom ryzyka walutowego dla kredytobiorców zaciągających zobowiązania w walutach obcych.

Analiza sytuacji na rynku kredytów walutowych w Polsce w zakresie spreadów prowadzi do wniosku, że sprawa spreadów może wymykać się spod kontroli, stając się faktycznym problemem. Spready walutowe sięgające 14% to próba wykorzystania przez banki niestabilnej sytuacji na rynku walutowym oraz nieświadomości kredytobiorców. Wydaje się, że rozwiązaniem problemu spreadów walutowych powinny być regulacje prawne ograniczające możliwość zwiększania spreadów przez banki. Sami klienci nie wymuszą na bankach ograniczenia różnic kursowych. Propozycja Ministerstwa Gospodarki, eliminująca spready walutowe z kredytów walutowych poprzez zastosowanie kursu średniego NBP, rozwiązuje problem. Czy jednak jest ono realne? Czy środowisko bankowe dopuści do dokonania zmiany ograniczającej zyski banków o 1–1,5 mld PLN rocznie¹³? Zdaniem autora trudno będzie wprowadzić proponowane przez Ministerstwo Gospodarki zmiany, szczególnie na kilka miesięcy przed wyborami parlamentarnymi, gdy determinacja do tego rodzaju zmian jest niewielka. Wydaje się, że rozwiązaniem możliwym w chwili obecnej do przeprowadzenia byłoby ograniczenie wielkości spreadów walutowych w bankach, poprzez wprowadzenie maksymalnych różnic kursów walutowych. Przy ustalaniu takich widełek należy jednak pamiętać, że banki również muszą zarządzać ryzykiem walutowym i szacować jego koszty.

Literatura

- Bennett D.: *Ryzyko walutowe – instrumenty i strategie zabezpieczające*, Wydawnictwo ABC, Warszawa 2000.
- Downes J., Goodman J.E.: *Dictionary of Finance and Investment Terms*, Eight Edition, New York 2010.

¹³ Szacunkowa wartość Ministerstwa Gospodarki.

- Grzyb R.: *Banki wysoko windują spready*, „Gazeta Prawna” 2010, nr 251.
- Kaczmarek T.T.: *Zarządzanie ryzykiem handlowym i finansowym*, ODDK, Gdańsk 1999.
- Kalinowski M.: *Zarządzanie ryzykiem walutowym w przedsiębiorstwie*, CeDeWu, Warszawa 2007.
- Krasoń M.: *Bnaki nie straciły na rekomendacji S II*, www.openfinance.pl, 2010.
- Lewandowski D.: *Analiza ryzyka walutowego*, Olympus, Warszawa 1993.
- Spread – kosztowny dodatek do hipoteki*, Ministerstwo Gospodarki, www.mg.gov.pl/node/12722.
- Uchwała z dn. 17.12.2008 r. nr 391/2008 Komisji Nadzoru Finansowego w sprawie wydania Rekomendacji S (II) dotyczącej dobrych praktyk w zakresie ekspozycji kredytowych zabezpieczonych hipotecznie, Dz.Urz. KNF nr 8, poz. 45.
- Uchwała z dn. 23.02.2010 r. nr 52/2010 Komisji Nadzoru Finansowego w sprawie wydania Rekomendacji T dotyczącej dobrych praktyk w zakresie zarządzania ryzykiem detalicznych ekspozycji kredytowych, Dz.Urz. KNF nr 2, poz. 12.
- Wojciechowski I.: *Opcje na wybrane instrumenty finansowe jako narzędzie ograniczające ryzyko*, Kantor Wydawniczy Zakamycze, Zakamycze 1999.

dr Marcin Kalinowski
Wyższa Szkoła Bankowa w Gdańsku

Streszczenie

Spready walutowe stanowią z jednej strony element zwiększający poziom ryzyka walutowego kredytobiorcy. Z drugiej strony element zysku dla banków.

Celem artykułu jest analiza bieżącej sytuacji dotyczącej spreadów walutowych na rynku kredytów walutowych w Polsce oraz ocena możliwości dokonania skutecznych zmian w tym zakresie. W niniejszym artykule autor podejmuje próbę odpowiedzi na następujące pytania: Czy spready walutowe w Polsce są problemem? Czy inicjatywy Komisji Nadzoru Finansowego i Ministerstwa Gospodarki, regulujące sprawę spreadów walutowych, doprowadzą do rozwiązania problemu?

Analiza bieżącej sytuacji na rynku może prowadzić do wniosku, że sprawa spreadów to element wymykający się spod kontroli nadzoru. W artykule autor dokonuje analizy dotychczasowych działań Komisji Nadzoru Finansowego i projektów Ministerstwa Gospodarki w zakresie spreadów walutowych.

CURRENCY SPREAD AS AN ELEMENT OF THE BORROWERS CURRENCY RISK IN POLAND

Summary

Currency spreads are on one hand increases the level of borrowers currency risk. On the other hand, it is an element of profit for banks.

The aim of this article is to analyze the current situation concerning currency spreads in Poland and to estimate the possibility of an effective change in this regard. In this article the author attempts

to answer the following questions: Is the currency spread in Poland the problem? Are the Financial Supervision Commission and the Ministry of Economy proposals of changes leads to solve the problem?

Current market conditions analysis may lead to the conclusion that spreads may be of supervision control. In this article the author analyzes Financial Supervisory Commission and Ministry of Economy projects on currency spreads.

